

Şəhid anası: O, bizə göstərdiyi qayğını, Vətənə də göstərdi

Şəhid Nihad Rzaxanovun anası, İradə Rzaxanovanın 19 yaşlı şəhid oğlu haqda xatirələrindən bir neçə cümlə:

- Məktəbdə cəmi bir-iki dərs oturur, çantasını qoltuğuna vurub, eve qaçırdı. Mən işdə oturdum. Nə tapşa yeyar, sonra bir-iki saat yatab, yenidən işə gedərdi. Burada - "Ağsaray" restoranında ofsiant işləyirdi. "Soyuq, yağış" demədən, hər gün 5 mənəti mənə bütöv getirsin deyə, avtobusa minməzdil... Otuz qəpiyə özüne qıymırıd...

Bir dəfə də, ayaqqabısı su keçirməsin deyə aliminium məstillerlə ketalarını möhkəm-möhkəm sarılmışdı...

Mən çox zillətlərlə uşaq böyütmüşdüm. Nihad, böyük oğul idı deyə bütün ümidi lərim ona idi...

Kaş ki, mənə incideydi... Kaş ki, ana-bacı, aile qayğısı çekməyədi... Bu qəder yandırmazdı

(Elegiya)

məni. Amma qürur duyuram balamla. O, bizə göstərdiyi qayğını, Vətənə də göstərdi. Axi əsgəri xidmətinin vaxtı tamam olmuşdu. Artıq 3 gün idi ki, xidmətini başa vurmusdu. Komandir gəlib deyib ki: "5 əsgər cabhəyə aparılacaq!" Nihad da könülü şəkildə, 6-cı əsgər olub döyüşə gedənlər içində...

Son danışığımızda soruştum ki, "Ay oğul, əsgəriyin bitdi, niyə gəlmədin?"

Dedi ki, "Ana, müharibə başladı. Mühariba bitsin, gələrəm!"...

Məndən kostyum istəmişdi. Ona qara kostyum, ağ köynək, qara ayaqqabı alıb aparmışdım. Deyirler: "Elə yatağının başında asılı qalıb..."

Eybi yox, bütün əsgər balarlar, hamısı mənim balamdır... Kime qismət olacaqsa, o da gey-

sin, halal xoş olsun.

Bir dəfə, hələ o vaxt balaca idi. Çörək pulum yox idi. Gör-düm, qaçıb evin arxasından, torpa-ğı eşələyib, banka çıxardı. İçindən xırda qapıklar götürüb, qaçıb

eve çörək aldı. Son demə, məktəbə verdiyim qapıkları, şübhə ban-kaya yihib, torpağa basdırırmış...

Mən yənə də oğlumla fəxr edirəm... Axi torpaqlarımız alındı. Oğlum Şuşada şəhid olub. Mənim ağılli, qeyratlı Nihad balam...

Fatima ƏLİHÜSEYN